

21 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 333/87, 499/87)

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Έκδηλη
υπεροχή — Ελαφρά υπεροχή στη βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέ-
σεις των υποψηφίων εκείνων, που ήσαν δημόσιοι υπάλληλοι — Δε δημι-
ουργεί αφ' εαυτής έκδηλη υπεροχή — Όλα τα κριτήρια συνεκτιμώνται.

5

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού —
Συνέντευξη — Απόδοση στη συνέντευξη — Αυξημένη η βαρύτητά της
στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεως πρώτου διορισμού, όπου δεν υπάρ-
χουν εμπιστευτικές εκθέσεις ή σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα,
ο χαρακτήρας, ετοιμότητα υποψηφίου είναι στοιχεία απαραίτητα για τη
θέση.

10

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Ευρεία η
διακριτική ευχέρεια της επιτροπής να διορίζει βάσει της γενικής εικόνας
των υποψηφίων.

15

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού —
Συνέντευξη — Διενέργεια συνεντεύξεων καθ' ομάδας — Αξιολόγηση
από προϊστάμενο τμήματος την ίδια ημέρα και από Επιτροπή την επο-
μένη συνεδρίαση (με εξαίρεση την τελευταία συνέντευξη, όπου και οι
δύο αξιολογήσεις έγιναν αυθημερόν) — Κατά πόσο η προσηγηθείσα αξιο-
λόγηση από τον προϊστάμενο του τμήματος επηρέαζε αντικανονικά την

20

Επιτροπή — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα — Διάκριση της υποθέσεως αυτής από την υπόθεση Kinanis and Others v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 151 στη σελίδα 157).

Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Συνέντευξη — Πρακτικά — Δεν υπάρχει υποχρέωση καταγραφής στα πρακτικά των ερωτήσεων και απαντήσεων των υποψηφίων. 5

Με την παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως οι αιτούντες προσβάλλουν την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να διορίσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 3ης Τάξης αντί των αιτούντων. Η εν λόγω θέση είναι θέση πρώτου διορισμού. 10

Τα διάφορα νομικά θέματα, τα οποία ηγήθησαν, και η επί τούτων απόφαση του Δικαστηρίου, φαίνονται στις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. 15

Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι η Ε.Δ.Υ. θεώρησε εσφαλμένα την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, ως χωριστό κριτήριο, το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάσισε, ότι τούτο εξ απόψεως πραγματικής δεν ευσταθεί. 20

Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο δε δέχθηκε ότι με τον τρόπο, που έγινε η καταγραφή των εντυπώσεων από τα μέλη της Επιτροπής για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, εμφλοχώρησε κίνδυνος, που να δικαιολογεί ακύρωση της επίδικης απόφασης. 25

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591,

Anraam v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2321, 35

Κωνσταντίνου κ.α. ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων (1989) 3 Α.Α.Δ. 1663.

Theofillides and Others v. Republic (1989) 3 C.L.R. 513, 40

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 750,

Hadjiantoni and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1145.

Andronikou and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1237,

5 *Kinanis and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 151.*

Προσφυγές.

10 Προσφυγές εναντίον του διορισμού από την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 3ης Τάξης, Τμήμα Τελωνείων αντί των αιτητών.

15 *Κ. Θεοφανίδης*, για τον Αιτητή στην υπόθεση 333/87.

Α. Χριστοφίδου για κ. Μελά, για τον Αιτητή στην υπόθεση 499/87.

20 *Π. Χατζηδημητρίου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Μ. Παπαμιχαήλ, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Σ. Χατζηφραγκέσκου και Λ. Παπαμιχαλοπούλου - Οικονομίδου.

25 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν γιατί παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία, οι αιτητές προσβάλλουν το διορισμό στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού, 3ης Τάξης, Τμήμα Τελωνείων, των ενδιαφερομένων μερών αντί αυτών, που
30 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 3 Απριλίου 1987.

35 Η θέση Τελωνειακού Λειτουργού, 3ης Τάξης, είναι θέση πρώτου διορισμού. Σε ανταπόκριση της σχετικής γνωστοποίησης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας υποβλήθηκαν 1102 αιτήσεις.

40 Σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1986 και τις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού, 3ης Τάξης, κατ' αλφαβητική σειρά, 86 υποψήφιους που πέτυχαν στις γρα-

πτές εξετάσεις, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν οι αιτητές.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, κατά τη συνεδρίασή της την 1 Δεκεμβρίου 1986, αφού εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, έκρινε ότι πέντε από τους 86 υποψηφίους που πέτυχαν στις γραπτές εξετάσεις και συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή δεν ικανοποιούσαν κατά τον ουσιαώδη χρόνο το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και έτσι δεν μπορούσαν να είναι υποψήφιοι. Στη συνέχεια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να καλέσει ενώπιόν της σε ομαδικές συνεντεύξεις τους υπόλοιπους υποψηφίους που σύστησε η Τμηματική Επιτροπή, και τους οποίους δέχτηκε σε ομαδικές συνεντεύξεις στις συνεδριάσεις της με ημερομηνίες 2, 5, 7 και 8 Ιανουαρίου 1987 στην παρουσία και του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων. Σε κάθε συνεδρίαση μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Διευθυντής του Τμήματος εξέφραξε τις κρίσεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις και στη συνέχεια η Επιτροπή προέβαινε και η ίδια στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων σ' αυτές.

Κατά τη συνεδρίασή της στις 16 Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αφού εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το Φάκελλο Πλήρωσης της θέσης, τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, και αφού έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους ενώπιόν της υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, έκρινε ότι είκοσι-έξι υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους δεν συμπεριλαμβάνονταν οι αιτητές, υπερείχαν γενικά των άλλων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προϊπ.) θέση Τελωνειακού Λειτουργού, 3ης Τάξης, Τμήμα Τελωνείων.

Οι προσφυγές στρέφονται μόνον εναντίον του διορισμού των: Θεοδώρας Κωνσταντινίδου Μάρκου, Μάριου Ονησιφόρου, Άντρη Τσουντα και Θεοδούλης Τουραστή.

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών και στις δύο προσφυγές, ότι

οι αιτητές υπερετερούσαν κατά πολύ των ενδιαφερομένων μερών, οπότε αν αυτό από μόνο του, θα πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της επίδικης απόφασης.

- 5 Τόσον οι αιτητές όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, και επομένως έχουν περίπου τα ίδια βασικά προσόντα, εκτός της Θεοδοούλης Τουραπή, η οποία όμως έχει επιτυχία στην Κυβερνητική εξέταση για απόκτηση δικαιώματος υποψηφιότητας για ορισμένες θέσεις της Δημόσιας Υπηρεσίας, οπότε αν καλύπτεται από την παράγραφο (1)(δ) των 10 απαιτούμενων προσόντων σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας που θεωρείται επίσης ότι και αυτή κατέχει τα βασικά προσόντα.

- 15 Από πλευράς βαθμολογίας, οι αιτητές όντως έχουν ελαφρώς ψηλότερη των ενδιαφερομένων μερών στη γραπτή εξέταση, αλλά αυτό από μόνο του, δεν μπορεί να αποτελέσει το αποφασιστικό κριτήριο επιλογής των καταλληλότερων υποψηφίων, αλλά λαμβάνεται υπόψη σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα κριτήρια. Εν πάση 20 περιπτώσει ελαφριά υπεροχή ενός υποψηφίου δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της επίδικης απόφασης, και στην προκειμένη περίπτωση βρισκώ ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Θεωρώ επίσης, ότι σε περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής είναι ευρεία και διορίζει, βάσει της γενικής 25 εικόνας που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι, τον καλύτερο υποψήφιο, λαμβάνοντας υπόψη της όλα τα κριτήρια στο σύνολό τους.

- Είναι περαιτέρω η θέση των αιτητών, ότι η επίδικη απόφαση 30 πάσχει, γιατί δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην εντύπωση που δημιουργήθηκε στα μέλη της Επιτροπής σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, γεγονός που αντίθετα με την νομολογία αποτέλεσε εσφαλμένα ξεχωριστό κριτήριο.

- 35 Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. Όπως έχει αποφασιστεί και από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου, η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς αξιολόγησης και εξακρίβωσης της αξίας των υποψηφίων, έχει δε 40 αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, όπου δεν υπάρχουν εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως στην παρούσα υπόθεση ή σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότη-

τα, χαρακτήρας, ετοιμότητα κ.λ.π. ενός υποψηφίου είναι στοιχεία απαραίτητα για τη σχετιζή θέση, όπως π.χ. για διευθυντικές θέσεις. Άλλωστε, εάν οι εντυπώσεις που δημιουργούνται στην Επιτροπή σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων δεν έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, τότε η διεξαγωγή συνεντεύξεων έπρεπε να είναι περιττή.

5

Στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία ενώπιόν μου, είναι φανερό ότι η Επιτροπή συνεκτίμησε όλα τα ουσιώδη και νόμιμα κριτήρια και απέδωσε στις συνεντεύξεις τη δέουσα βαρύτητα, χωρίς όμως αυτές να αποτελέσουν ξεχωριστό ή το αποφασιστικό κριτήριο κατά την τελική επιλογή των υποψηφίων. Σχετικές είναι οι αποφάσεις στις υποθέσεις "*The Public Service Commission v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591, *Avraam v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2321 στη σελ. 2325, *Χρύσανθος Κωνσταντίνου κ.α. ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1663.

10

15

Σχετικά με το δεύτερο λόγο πιο πάνω, η αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 499/87, πρόβαλε επίσης ότι η επίδικη απόφαση πάσχει για το λόγο, ότι ο τρόπος διεξαγωγής των συνεντεύξεων δηλαδή σε ομάδες, είναι αντικανονικός και με κίνδυνο εξαγωγής ανασφαλών ή αδίκων συμπερασμάτων.

20

Στην προκειμένη περίπτωση η διενέργεια των συνεντεύξεων είχε ως σκοπό ασφαλώς τη διακρίβωση της αξίας των προσόντων και των γνώσεων των υποψηφίων, ενόψει δε του γεγονότος ότι οι ομάδες των συνεντεύξεων αποτελούντο από μόνο 2, 3 ή 4 υποψηφίους, και επίσης του ότι η αξιολόγηση των υποψηφίων γινόταν από το Διευθυντή την ίδια ημέρα και από την Επιτροπή στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση, με εξαίρεση την τελευταία που έγινε αυθημερόν, σε αντίθεση με τις αποφάσεις που επικαλέστηκε ο δικηγόρος της αιτήτριας, όπου εκεί και ο αριθμός των υποψηφίων ήταν μεγαλύτερος και η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε μετά παρέλευση αρκετών ημερών, θεωρώ ότι δεν υφίστατο κίνδυνος λάθους ή ανασφαλούς ή αδικαιολόγητης εκτίμησης της απόδοσης των υποψηφίων, γι' αυτό, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να επιτύχει. Είναι επίσης ο ισχυρισμός της αιτήτριας στην προσφυγή αρ. 499/87, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να καταγράψει με λεπτομέρεια στα πρακτικά της οποιαδήποτε στοιχεία σχετικά με τις συνεντεύξεις γεγονός που καθιστά το δικαστικό έλεγχο αδύνατο.

25

30

35

40

Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί η υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη την καταγραφή με κάθε λεπτομέρεια των εντυπώσεων του κάθε μέλους ξεχωριστά και οπωσδήποτε δεν υπάρχει υποχρέωση για καταγραφή των ερωτήσεων και απαντήσεων που δίνονται από τους υποψηφίους. (Βλέπε *Theofillides and Others v. The Republic* (1989) 3 C.L.R. 513, *Makrides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 750, *Hadjiantoni and Others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1145, *Andronikou and Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237 στη σελ. 1244).

Τέλος η αιτήτρια αυτή ισχυρίστηκε, ότι οι εκτιμήσεις και κρίσεις του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων που αφορούσαν την επίδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, προηγήθηκαν της αξιολόγησης που έκανε η Επιτροπή, την οποία αναμφίβολα πρέπει να επηρέασαν και επικαλέστηκαν προς τούτο την υπόθεση *Kinanis and Others v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 151 στη σελ. 157.

Ενόψει των γεγονότων στην υπόθεση *Kinanis*, είναι φανερό ότι ο βασικός λόγος που θεωρήθηκε εκεί ότι πιθανόν η αξιολόγηση των μελών της Επιτροπής να είχε επηρεαστεί από την αξιολόγηση που έγινε δύο μήνες προηγουμένως από τον Τμηματάρχη, είναι ακριβώς το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι την αξιολόγηση της Επιτροπής. Αντίθετα στην προκείμενη περίπτωση η αξιολόγηση αυτή έγινε αμέσως μετά την αξιολόγηση του Τμηματάρχη, ενώ οι εντυπώσεις που αποκόμισαν τα μέλη της Επιτροπής ήταν ακόμα πρόσφατες και αναλλοίωτες.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους θεωρώ, ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή, λήφθηκε ορθά και νόμιμα εντός των πλαισίων της διακριτικής ευχέρειας της καθ' ης η αίτηση επιτροπής, και γι' αυτό οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Κάτω από τις περιστάσεις δεν κάνω οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.